

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
V I Š J E
D E L O V N O
I N S O C I A L N O
S O D I Š Č E**

VDSS sklep Pdp 176/2015

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2015:PDP.176.2015

Evidenčna številka: VDS0013819

Datum odločbe: 05.03.2015

Senat: Ruža Križnar Jager (preds.), Jelka Zorman Bogunovič (poroč.), Silva Donko

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: zavrženje tožbe - rok za vložitev tožbe - sodno varstvo - redna odpoved pogodbe o zaposlitvi - poslovni razlog

Zveza: ZDR-1 člen 88, 88/4, 89, 89/1, 89/1-1, 200, 200/3. ZPP člen 274, 274/1.

Jedro

Ne glede na to, da tožena stranka tožniku pred redno odpovedjo pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga na naslov stalnega bivališča ni vročala nobenih pisanj in da tožnik dejansko na tem naslovu ni živel, je tožena stranka ravnala zakonito, ko mu je odpoved vročala na naslov, naveden v pogodbi o zaposlitvi, saj ji tožnik drugega naslova ni sporočil. Zato je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da tožnik tožbe na sodišče ni vložil pravočasno, ker jo je vložil po izteku 30-dnevnega roka iz 3. odstavka 200. člena ZDR-1 in jo je na podlagi 1. odstavka 274. člena ZPP kot prepozno utemeljeno zavrglo.

Izrek

Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijani del sklepa sodišča prve stopnje.

Tožeča stranka sama krije svoje pritožbene stroške.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je tožbo zavrglo (točka I izreka sklepa) in odločilo, da tožeča stranka sama krije svoje stroške postopka (točka II izreka sklepa), toženi stranki pa se v končno plačilo naložijo stroški priče A.A. v znesku 6,00 EUR in je tožena stranka dolžna priči te stroške plačati na njen transakcijski račun (točka III izreka sklepa).

Zoper I. in II. točko izreka sklepa se pravočasno pritožuje tožeča stranka iz vseh razlogov po 1. odstavku 338. člena ZPP. Ne strinja se z ugotovitvijo, da je bila tožba vložena prepozno. Tožnik je prepričan, da je bila v

obravnavanem primeru podana zloraba fikcije vročitve, saj je tožena stranka kljub temu, da je vedela, da je tožnik doma v Srbiji, redno odpoved poslala na naslov B. v C.. Tožnika o tem ni pravočasno obvestila, čeprav je imela njegovo telefonsko številko. Pred to pošiljko na ta naslov tožniku ni pošiljala poštnih pošiljk. Če bi sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo dejansko stanje in tudi pravilno uporabilo materialno pravo, bi moralo ugotoviti, da je tožba pravočasna. Iz kopije kuverte in povratnice izhaja, da vročitev priporočene pošiljke ni bila uspešna, saj se je vrnila toženki z oznako "ni dvignil". Razlog za to je bil, po stališču pritožbe, v tem, da tožnik na naslovu B. v C. dejansko ni živel, ampak je imel ta naslov prijavljen zgolj formalno. Tako je tožnik šele dne 28. 4. 2014, ko je v kadrovski službi prejel v roke izvod redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi, izvedel za kršitev svojih pravic in je bila zato tožba dne 14. 5. 2014 skladno s 3. odstavkom 200. člena ZDR-1 vložena pravočasno. Ugotovitev sodišča prve stopnje, da se je obvestilo stanodajalca nanašalo na pošiljko, s katero je tožniku tožena stranka poslala redno odpoved pogodbe o zaposlitvi, je zmotna in v nasprotju z izpovedima prič D.D. in A.A., izpovedjo tožnika, dopisom stanodajalca E. d. o. o. ter prijavo v evidenco brezposelnih oseb z dne 29. 4. 2014. S tem je sodišče prve stopnje zagrešilo absolutno bistveno kršitev določb pravnega postopka iz 15. točke 2. odstavka 339. člena ZPP, prirejeno dejansko stanje pa je utemeljevalo odločitev o nepravočasnosti vložene tožbe. Sodišču prve stopnje pritožba očita tudi kršitev po 8. členu ZPP v zvezi s 1. odstavkom 339. člena istega zakona, saj je njegova nevestna in neskrbna presoja dokazov vplivala na pravilnost in zakonitost sodbe. Zaradi navedenega predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi, izpodbijani sklep (pravilno: sklep v izpodbijanem delu) razveljavi ter o zadevi odloči tako, da tožbenemu zahtevku ugodi ter toženki naloži plačilo pravih in nepravilnih pritožbenih stroškov. Priglaša pritožbene stroške.

Pritožba ni utemeljena.

Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijani del sklepa v mejah uveljavljenih pritožbenih razlogov, pri čemer je v skladu z določbo 2. odstavka 350. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. 26/99 in naslednji) v zvezi s 1. odstavkom 366. člena ZPP po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb postopka, navedene v 2. odstavku 350. člena ZPP in na pravilno uporabo materialnega prava. Pri tem preizkusu je ugotovilo, da sodišče prve stopnje ni storilo bistvenih kršitev določb postopka, na katere pazi pritožbeno sodišče po uradni dolžnosti in tudi v pritožbi zatrjevanih ne, odločitev sodišča prve stopnje pa je tudi materialno pravno pravilna.

Najprej pritožbeno sodišče ugotavlja, da sodišče prve stopnje ni storilo s pritožbo očitane kršitve po 15. točki 2. odstavka 339. člena ZPP, ki je vselej podana, če je o odločilnih dejstvih nasprotje med tem, kar se navaja v razlogih sodbe o vsebini listin, zapisnikov o izvedbi dokazov ali prepisov zvočnih posnetkov in med samimi temi listinami zapisniki oziroma prepisi. Takega neskladja v sodbi ni. Sodišče prve stopnje se pri odločitvi ni oprlo na kakršnokoli obvestilo tožnikovega stanodajalca, zato so pritožbene navedbe s tem v zvezi neutemeljene. Tudi očitke, da je sodišče storilo kršitev po 1. odstavku 339. člena ZPP v zvezi z 8. členom ZPP, je neutemeljen, saj je skrbno in vestno presodilo vse dokaze in o zadevi pravilno odločilo.

Sodišče prve stopnje je ugotovilo:

- da je bil tožnik pri toženi stranki nazadnje zaposlen na podlagi pogodbe o zaposlitvi z dne 12. 10. 2013 na delovnem mestu "varilec - monter III" od 15. 10. 2013 dalje in da je bilo v pogodbi navedeno stalno bivališče tožnika na naslovu B. v C., Slovenija;

- da je tožena stranka tožnika s priporočeno pošiljko dne 28. 2. 2014 obvestila o nameravani odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov in da se je pošiljka vrnila toženi stranki dne 19. 3. 2014 z oznako

pošte, da je naslovnik ni dvignil;

- da je tožena stranka dne 18. 3. 2014 tožnika pisno obvestila, da je napoten na čakanje na delo od 1. 4. 2014 dalje za največ šest mesecev;

- da je tožena stranka tožniku dne 21. 3. 2014 redno iz poslovnih razlogov odpovedala pogodbo za zaposlitvi v predpisani obliki in mu jo poslala na naslov stalnega bivališča v Sloveniji s priporočeno pošto pošiljko s povratnico, ki se ji je dne 9. 4. 2014 vrnila z oznako, da je naslovnik ni dvignil;

- da je tožena stranka tožnika s priporočeno pošiljko dne 11. 4. 2014 obvestila, da mu delovno razmerje preneha z 28. 4. 2014 in mu tega dne tudi nakazala odpravnino;

- da je tožena stranka tožnika z 28. 4. 2014 odjavila iz predpisanih zavarovanj zaradi prenehanja delovnega razmerja zaradi redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi;

- da je tožena stranka tožniku redno odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga vročila skladno s 4. odstavkom 88. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR-1, Ur. l. RS, št. 21/2013);

- da je tožnik tožbo vložil šele 14. 5. 2014, kar je po izteku 30-dnevnega roka iz 3. odstavka 200. člena ZDR-1, saj tožnik pošiljke, ki je vsebovala redno odpoved pogodbe o zaposlitvi z dne 21. 3. 2014 in je bila istega dne odposlana po pošti, ni dvignil oziroma prevzel v roku za prevzem, tako da se je pošiljka 9. 4. 2014 vrnila toženi stranki, in zato se, skladno z določbo 4. odstavka 88. člena ZDR-1, šteje, da je bila pošiljka prevzeta, ko je poteklo osem dni od dneva poskusa vročitve. Ker tožba ni bila vložena v roku 30 dni, jo je sodišče prve stopnje na podlagi določbe 1. odstavka 274. člena ZPP pravilno zavrglo.

Pritožbeno sodišče se z odločitvijo sodišča prve stopnje v celoti strinja in skladno s 1. odstavkom 360. člena ZPP v zvezi s 1. odstavkom 366. člena ZPP odgovarja le na pritožbene navedbe, ki so odločilnega pomena.

V tožnikovi pogodbi o zaposlitvi, je bil naveden naslov stalnega prebivališča, zato mu je bila tožena stranka dolžna na ta naslov pošiljati vsa pisna obvestila, saj je tožnik o kakršnemkoli drugem stalnem prebivališču ni obvestil. Tožnik je bil v času vročitve res na čakanju na delo doma, vendar ga tožena stranka ni bila dolžna telefonsko obveščati o odpovedi pogodbe o zaposlitvi. Tožena stranka je ravnala skladno z določbo 4. odstavka 88. člena ZDR-1, zato je bila fikcija vročitve zakonita in toženi stranki ni mogoče očitati zlorabe. Ne glede na to, da tožena stranka tožniku pred to odpovedjo na naslov stalnega bivališča v C. ni vročala nobenih pisanj in da tožnik dejansko na tem naslovu ni živel, je tožena stranka ravnala zakonito, ko mu je odpoved pogodbe o zaposlitvi vročala na naslov, naveden v pogodbi o zaposlitvi, saj ji tožnik drugega ni sporočil. Tako je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da tožnik tožbe na sodišče ni vložil pravočasno, ker jo je vložil po izteku 30-dnevnega roka iz 3. odstavka 200. člena ZDR-1 in jo je na podlagi 1. odstavka 274. člena ZPP kot prepozno zavrglo.

Glede na navedeno je pritožba neutemeljena, zato jo je pritožbeno sodišče zavrnilo in potrdilo izpodbijani del sklepa sodišča prve stopnje (2. točka 365. člena ZPP).

Odločitev o stroških pritožbenega postopka temelji na 1. odstavku 165. člena ZPP. Tožeča stranka s pritožbo ni uspela, zato skladno s 154. členom ZPP sama krije svoje pritožbene stroške.

Datum zadnje spremembe: 24.08.2015